

در ضررِ بداندیشی گرفتار شده (٤٢) .

آیا ایشان را معبودی هست بجز خداپاکی
خدا راست از آنکه شریک مقرر میکنند
(٤٣) .

و اگر ببینند يك پاره را از آسمان افتاده
گویند این ابريست برهم نشسته (٤٤) .

پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند
بآن روز خود که در آن بیهوش کرده شوند
(٤٥) .

روزی که دفع نکنند از ایشان مکر ایشان
چیزی را ونه ایشان نصرت داده شوند
(٤٦) .

وهر آئینه ستمگاران را عذایست غیر این
ولیکن اکثر ایشان نمیدانند (٤٧) .

وصبر کن بانتظار حکم پروردگار خود
هر آئینه توبحضور چشم مائی وپاکی
یادکن با ستایش پروردگار خود را وقتیکه
بصبح برخیزی (٤٨) .

وبعض اوقات شب بپاکی یادکن خدا را
وعقب غائب شدن ستاره هانیز (٤٩) .

سوره نجم مکی است و آن شصت
ودوایت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم بستاره چون فروافتد (١) .

گمراه نشد این یارشما^(١) و غلط نکرده

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۝٣٠

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۝٣١

فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۝٣٢

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝٣٣

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ ۝٣٤

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۝٣٥

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۝٣٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝٢

است راه را (٢) .
 وسخن نمی گوید از خواهش نفس (٣) .
 نیست قرآن مگرو حی که بسوی
 او فرستاده میشود (٤) .
 آموخته است اورا فرشته بسیار باقوت (٥) .
 صاحب حسن پس راست ایستاد آن فرشته
 (٦) .
 واو بکناره بلند آسمان بود (٧) .
 باز نزدیک شد و فرو آمد (٨) .
 پس رسید بمسافتِ دو کمان یا نزدیک
 ترازآن (٩) .
 پس پیغام رسانید بسوی بنده خدا آنچه
 رسانید (١٠) .
 دروغ داخل نکرد دل پیغامبر در آنچه
 معائنه کرد (١١) .
 آیشما گفتگو میکنید با پیغامبر در آنچه می
 بیند (١٢) .
 و هر آینه دیده بود او را (این فرشته را) يك
 بار دیگر (١٣) .
 نزدیک سدره المنتهی (١٤) .
 نزدیک آن سدره است بهشت آرامگاه
 (١٥) .
 فرشته را دید وقتی که می پوشید سدره
 را آنچه می پوشید (١٦) .
 کجروی نکرد چشم پیغامبر و از مقصد

وَيَلْقَىٰ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٢﴾
 إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٣﴾
 عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
 ذُو رِزْقٍ قَاسَمُوهُ ﴿٦﴾
 وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾
 ثُمَّ نَادَىٰ تَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾
 فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾
 أَفَتُحَرِّفُونَ كَلِمَاتِنَا عَلَىٰ مَا بَرَأْنَا بِهَا كِبَارًا ﴿١٢﴾
 وَلَقَدْ رَأَوْهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾
 عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾
 عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾
 إِذْ يَنْفُثُ السِّيْدْرَةَ مَا يَنْفُثِي ﴿١٦﴾
 مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾

(١) یعنی وقتی که انوار الهی از هر جانب سدره را احاطه کرد و این در شب معراج بود . والله اعلم .

تجاوز نه نمود (١٧) .

هر آئینه معانته کرد بعض نشانه های بزرگ
پروردگار خود را (١٨) .

آیا دیدید لات را و عزی را (١٩) .

منات سومی بی قدر را (٢٠) .

آیا شمارا فرزند باشد و خدارا دختر (٢١) .

این قسمت آنگاه قسمت بی انصاف باشد
(٢٢) .

نیست این مگر نامهای چند که مقرر
کرده اید آنرا شما و پدران شما فرود
نیاورده است خدا بر ثبوت آنها هیچ دلیلی
پرووی نمی کند مگر وهم فاسد را و چیزی
را که خواهش می کند نفسها و هر آئینه
آمده است ایشان را از پروردگاریشان
هدایت (٢٣) .

آیا میسرست آدمی را آنچه که آرزو میکند
(٢٤) .

پس خدائراست آنجهان و این جهان (٢٥) .

و بسیار فرشته اند در آسمان ها که نفع
نمی کند شفاعت ایشان چیزی را مگر
بعد از آنکه دستوری دهد خدا و رضامند
شود برای هر که خواهد (٢٦) .

هر آئینه آنانکه باور نمیدارند آخرت را
مسمی میکنند فرشتگان را بنام دختران (٢٧)
و نیست ایشانرا بثبوت این مقدمه هیچ
دانش پرووی نمی کنند مگر وهم را و هر
آئینه وهم نفع نمیدهد از شناخت حقیقت
چیزی را (٢٨) .

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ①

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ②

وَمَنْوَةَ الْعُقَلْبَةَ الْغُلْظَىٰ ③

أَلَكُمُ الذَّكْوُورَةُ الْأُنْثَىٰ ④

بَلَّغْنَاكَ إِذَا قَسَمْتَ بِمِثْرِي ⑤

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَالْبَاءُ وَكُفْرًا أَنْزَلْ

اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى

الْأَفْسُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ⑥

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ⑦

فَبَلِّغُوا الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ⑧

وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ لَأَتَّعِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَنْ

بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُرِضَىٰ ⑨

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْتَعْتُونَ الْمَلَائِكَةَ

تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ ⑩

وَاللَّهُ بِهِ مِنْ عَلَمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ

لَأَتَّعِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ⑪

پس اعراض کن از کسیکه روگردان شد
از یاد کردن ما و طلب نه کردمگر زندگانی
این جهانی را (٢٩) .

اینست نهایت ایشان از روی دانش (١)
هرآئینه پروردگارتو داناست بهره غلط
کرد راه خدا و اوست دانا بهره که راه یافت
(٣٠) .

و خدائراست آنچه در آسمان ها و آنچه
در زمین ست عاقبت کار جز اهد آنرا که
بدکاری کردند بحسب آنچه عمل نمودند
جزا دهد آنان را که نیکوکاری کردند
بخصلت نیک (٣١) .

آنانکه پرهیز گاری می کنند از کبائر گناهان
و بی حیائی هاسوای گناهان صغیره
هرآئینه پروردگار تو بسیار آمرزش است
اوست دانا باحوال شما وقتی که پیدا کرد
شمار از زمین و وقتیکه شما بچه های
بودید در شکم های مادران خویش پس
ستائش مکنید خویشتن را خدا دانا
ترست بکسیکه پرهیز گاری کرد (٣٢) .

آیادیدی کسی را که روگردان شد (٣٣) .
وداد اندکی از مال و سخت دل شد (٣٤) .
آیا نزدیک اوست علم غیب پس گویا اوهر
چیز را بچشم می بیند (٣٥) .

آیا خبر داده نشد بآنچه در صحیفهای
موسی (٣٦) .

فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ وَكُنَّا وَنَمْ يُرِيدُ إِلَّا الْآخِرَةَ
الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ مِمَّا لَعَنُوا مِنَ الْعَلَمَاتِ إِنَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ﴿٣٠﴾

وَبَلَدِهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَبُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾

الَّذِينَ يَجْتَبُونَ كِبْرَ الْأَثَمِ وَالْقَوَاحِشَ إِلَّا الْمَمْرَانَ رَبِّكَ
وَاسِعَ الْمَعْرُوفِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ كَيْفَةٌ
فِي بَطُونٍ أَمْهَتِكُمْ فَلَا تَزُولُ أَنْفُسُكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اتَّقَى ﴿٣٢﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾

وَاعْطَى قَلِيلًا وَكَذَّبَى ﴿٣٤﴾

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوِيَ ﴿٣٥﴾

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ﴿٣٦﴾

(١) یعنی این است نهایت علم ایشان .

وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۝

و ابراهیم که وفادار بود (٣٧) .

أَلَّا تَسْزُرُونَ وَذُرِّمُوحَى ۝

(مضمونش آنکه) برنخواهد داشت هیچ بردارنده بارگناه دیگر را (٣٨) .

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۝

و آنکه نرسد آدمی را مگر آنچه عمل کرده است (٣٩) .

وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَى ۝

و آنکه سعی آدمی دیده خواهد شد (٤٠) .

تُخَبِّرُهُ بِآيَاتِ الْآزْفَى ۝

باز داده خواهد شد بحسب آن سعی جزای تمام (٤١) .

وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ أُنْتَهَى ۝

و آنکه بسوی پروردگارتست باز گشت (٤٢) .

وَأَنَّهُ هُوَ أَضَعَكَ وَأَبْكَى ۝

و آنکه او خندانید گریانید (٤٣) .

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۝

و آنکه او میرانید و او زنده کرد (٤٤) .

وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الْأَنثَىٰ ۝

و آنکه خدا آفرید دو قسم نروماده را (٤٥) .

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۝

از نطفه چون ریخته شود در رحم (٤٦) .

وَأَنْ عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَىٰ ۝

و آنکه بر خدا لازم ست آن پیدا کردن دیگر (٤٧) .

وَأَنَّهُ هُوَ أَعْتَقَ وَأَنْقَىٰ ۝

و آنکه او توانگر ساخت و سرمایه داد (٤٨) .

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ۝

و آنکه همونست پروردگار ستاره شعری (٤٩) .

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝

و آنکه او هلاک ساخت عاد نخستین را (٥٠) .

وَتَبَوَّأَ آفَمَا أَبْقَىٰ ۝

و هلاک کرد ثمود را پس هیچ کس را باقی نگذاشت (٥١) .

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ أَنَّهُمْ كَانُوا أَهْلَكُوا وَأَطَىٰ ۝

و هلاک کرد قوم نوح را پیش ازین هر آینه ایشان بودند ستمگارت تر و از حد گذشته تر (٥٢) .

وَالْبُقْعَةَ الْأَهْوَىٰ ۝

و شهر موتفکه را بر زمین افگند (٥٣) .

فَنَفَسْهُمَا مَاعَشَىٰ ۝

پس پوشانید بروی آنچه

پوشانید^(۱) (۵۴).

پس در کدام يك از نعمت های پروردگار خود ای آدمی شبهه می‌کني (۵۵).

این پیغامبرترساننده است از جنس ترسانندگان پیشین (۵۶).

نزدیک آمد قیامت (۵۷).

نیست اورا سوای خداهيچ ظاهر کننده (۵۸).

آیا ازین سخن تعجب می کنید (۵۹).

و خنده می نمائید و نه می‌گریید (۶۰).

و شما بازی کننده هستید (۶۱).

پس سجده کنید خدارا و پرستش نمائید (۶۲).

سوره قمر مکی است و آن پنجاه
و پنج آیت و سه رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا رَبَّيْنَا النَّعْمَةَ وَانْشَأْنَا الْقَمَرَ ①

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُونَ وَيَتَّخِذُونَ ②

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُنْ أَمْرًا مُنْتَفِزًا ③

(۱) یعنی سنگباران کرد .

(۲) اشارتست بآن قصه که کافران از حضرت پیغامبر صلی الله علیه وسلم معجزه طلب کردند خدای تعالی ماه رادو قطعه ساخت یکی برکوه ابوقیس و دیگر برکوهی قیقان والله اعلم .